

Partea a 2-a: Împăcare generală (continuare 1)

Cuprinsul

Nimicire generală	1
Învăță Biblia despre o nimicire generală?	1
Concluzie	3

Nimicire generală

Învăță Biblia despre o nimicire generală?

Este moartea sfârșitul tuturor lucrurilor pentru oamenii necredincioși și încetează ei să mai existe? Sau ei mai există pentru o vreme și apoi sunt mistuiți de focul iadului?

Vom vedea mai jos că învățătura, conform căreia odată cu moartea s-a sfârșit totul pentru necredincioși, contrazice în mod clar mărturia Scripturii. Un singur pasaj biblic este suficient pentru a dovedi că moartea nu este sfârșitul a toate. Găsim un astfel de pasaj în Evrei: „Oamenilor le este rânduit să moară *o singură dată*, iar *după aceea* vine judecata” (Evrei 9.27). Există, de asemenea, o serie de alte pasaje biblice:

- Dacă se presupune că totul se termină după moarte - de ce spune Domnul Isus: „Vă spun că *mai ușor va fi pentru Tir și Sidon în ziua judecării*, decât pentru voi” (Matei 11.22)?
- Dacă se presupune că totul se termină după moarte, de ce spune Domnul Isus cu privire la Iuda Iscarioteanul: „*Mai bine ar fi fost pentru omul acela dacă nu s-ar fi născut*” (Matei 26.24)?
- Dacă se presupune că totul se termină după moarte - cum putem înțelege relatarea despre sârmanul Lazăr din Luca 16, unde se spune despre omul bogat: „Și, în Locuința morților, *fiind în chinuri*, ridicându-și ochii ...” (Luca 16.23)?
- Dacă se presupune că totul se termină după moarte, de ce există încă „o *înfricoșătoare așteptare sigură*”¹ a judecării și „*văpaie de foc*”, după cum spune scriitorul Epistolei către Evrei (Evrei 10.27)?
- Dacă se presupune că totul se termină după moarte - de ce Iuda vorbește în scrisoarea sa despre oameni „cărora le este păstrată *negura întunericului pentru*

¹ Versiunea Schlachter are aici «o așteptare îngrozitoare».

eternitate” (Iuda 13)? Acest verset arată, de asemenea, că nu va exista o pedeapsă temporară, care să se încheie la un moment dat.

Constatările biblice sunt clare: nu totul se termină după moartea necredinciosului.

După cum s-a menționat, alți susținători ai doctrinei nimicirii generale recunosc într-adevăr existența unei judecăți și, de asemenea, a iadului, dar susțin că judecata și iadul nu durează pentru totdeauna, ci că, după o anumită perioadă de judecată, sufletul este mistuit/nimicit de foc.

Unele dintre argumente sunt similare cu cele ale adepților împăcării generale: sensul cuvântului „etern”, precum și anumite idei despre natura lui Dumnezeu au făcut ca o existență eternă sub chinuri să pară imposibilă.

Alte argumente se referă la anumiți termeni care se referă la o presupusă dispariție eternă a existenței, cum ar fi termenul „a nimici” din Vechiul Testament (de exemplu, în Deuteronomul 28.61²). Cu toate acestea, atunci când se analizează termenii în cauză aici, devine rapid clar că nicăieri în context nu este vorba despre dispariția eternă a existenței.

În Noul Testament, termenul „a pieri” (de exemplu, în Ioan 3.16) ar dovedi, de asemenea, dispariția existenței; deoarece se află în contrast cu posesia vieții eterne, trebuie asociat în mod inevitabil cu încetarea existenței. Acest mod de gândire se bazează pe ideea eronată că viața eternă ar fi un sinonim al existenței eterne. Ioan 17.3³ singur respinge imediat această presupunere.

Dacă sufletul ar fi într-adevăr nimicित după o anumită perioadă de chin, atunci Domnul Isus ar fi purtat doar o judecată temporară pentru cei care s-au pocăit și L-au acceptat în timpul vieții lor; El i-ar fi salvat doar de la o separare temporară de Dumnezeu prin lucrarea Sa de pe cruce. Dar acest lucru diminuează lucrarea Domnului Isus. Învățătorul biblic John Nelson Darby (1800-1882) scrie despre această idee:

O pedeapsă temporală potrivită ar fi putut fi suportată și de o creatură superioară. Dar mânia și judecata lui Dumnezeu, care include pedeapsa eternă, putea fi purtată doar de cineva care este divin (și etern), precum Fiul lui Dumnezeu”.⁴

² »De asemenea, Domnul va aduce asupra ta orice boală și orice plagă ..., până vei fi nimicित« (Deuteronomul 28.61).

³ »Și aceasta este viața eternă, să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu« (Ioan 17.3).

⁴ Darby, *Es gibt eine ewige Verdammnis*, pag. 33.

Concluzie

O nimicire generală, de orice fel ar fi ea, nu găsește niciun sprijin în Cuvântul lui Dumnezeu. La această concluzie au ajuns și toți cei care țin cu tărie la ideea unei împăcări generale. Ei au recunoscut de mult timp că nimicirea generală nu poate fi justificată prin Cuvântul lui Dumnezeu. Cu toate acestea, susținătorii împăcării generale sunt tulburați de același gând ca și susținătorii nimicirii generale: nu se poate ca un Dumnezeu al dragostei să trimită oamenii într-un loc de chin etern.

Sursa: „Versöhnung statt Allversöhnung!“ pag. 122-125, Edition Nehemia, ediția 2020.